

На основу Амандмана XL тачке 2 на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим:

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О КОНЦЕСИЈАМА

Проглашавам Закон о концесијама, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на седници одржаној 18. априла 2002. година.

Број: 01-020-347/02
23. априла 2002. године
Бања Лука

Председник Републике
Мирко Шаровић

ЗАКОН О КОНЦЕСИЈАМА

І ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се предмет, начин и услови под којим се могу додјељивати концесије у Републици Српској, надлежност за додјелу концесија, оснивање Комисије за концесије Републике Српске, поступак јавног позива, садржај уговора о концесији, престанак уговора о концесији, права и обавезе концесионара, рјешавање спорова и друга питања од значаја за додјелу концесија на територији Републике Српске .

Овим законом утврђују се услови под којим се домаћим и страним правним лицима могу додјељивати концесије за обезбјеђивање инфраструктуре и услуга те експлоатација природних ресурса, финансирање, пројектовање, изградњу, обнову, одржавање и/или руковођење радом те инфраструктуре и свих за њу везаних објеката и уређаја у областима које су у уставној надлежности Републике Српске.

Члан 2.

Концесија је у смислу овог закона, право обављања привредних дјелатности кориштењем природних богатстава, добара у општој употреби и обављања дјелатности од општег интереса одређених овим законом.

Ни једна концесија, уређена посебним законима, не може се додјељивати на начин који није у складу са овим законом.

Члан 3.

Циљ Закона

Циљ овог Закона је да створи јаван и свима доступан, недискриминаторан и јасан правни оквир за утврђивање услова под којима се домаћим и страним правним лицима могу додјељивати концесије у Републици Српској и подстицај улагања страног капитала у областима из члана 1. став 2. овог закона.

Члан 4.

Предмет концесије

Предмет концесије према одредбама овог закона, је:

1. изградња и кориштење или кориштење:
 - путева и припадајућих инфраструктурних објеката,
 - жељезничких пруга, пловних канала и лука и
 - аеродрома;
2. кориштење водотока и других вода;
3. изградња енергетских објеката;
4. изградња и/или кориштење хидроакмулација, изузев преноса електричне енергије;
5. истраживање и/или кориштење енергетских и других минералних сировина;
6. истраживање и/или кориштење сирове нафте и земног гаса;
7. кориштење грађевинских земљишта;
8. кориштење шума и шумског земљишта;
9. ловство и риболов;
10. изградња, кориштење и управљање цјевоводним транспортом нафте и гаса и складиштење у цјевоводима и терминалима;
11. игре на срећу;
12. поштанске и телекомуникацијске услуге, изузев заједничких и међународних комуникација из члана ИИИ1. (х) Устава Босне и Херцеговине;
13. путнички и теретни жељезнички саобраћај;
14. јавни линијски превоз лица;
15. кориштење лјековитих, термалних и минералних вода;
16. истраживање и/или кориштење неметалних минералних сировина, укључујући све секундарне минералне сировине утврђене посебним законом;
17. хидромелиорациони системи и системи за вађење материјала из водотока и водних површина;
18. уређивање и/или кориштење корита, обала ријека и језера;
19. кориштење пољопривредног земљишта;
20. простори и објекти природног и грађевинског наслијеђа;
21. друга добра у смислу члана 2. утврђена у Документу о политици додјеле концесија из члана 14. овог закона.

Члан 5.

Дефиниције

Појмови који се користе у овом закону имају слиједеће значење:

"Концедент" - сва надлежна министарства или органи власти Републике Српске које одреди Влада Републике Српске да додјељују концесију.

"Концесија" - право које концедент додјељује у сврху обезбјеђивања изградње инфраструктуре и/или услуга те експлоатације природних ресурса, у роковима и под условима о којима се концедент и концесионар договоре.

"Концесионар" - правно лице основано у складу са законима Републике Српске у власништву домаћег и/или страног правног лица, коме се додјељује концесија и које извршава уговор о концесији у складу са овим законом.

Члан 6.

Надлежност за додјелу концесија и закључење уговора о концесији

Одлуку о додјели концесија доноси Влада Републике Српске, на основу које Влада односно, по овлаштењу Владе надлежно министарство, и/или орган локалне управе, и/или јавно предузеће које врши управљање предметом концесије закључује уговор о концесији.

II ИНСТИТУЦИОНАЛНА СТРУКТУРА

Члан 7.

Оснивање и опште функције комисије

Овим законом оснива се Комисија за концесије Републике Српске (у даљем тексту: Комисија), као стално, независно регулативно правно лице конституисано ради обављања функција за додјелу концесија, чије су надлежности и обавезе утврђене овим законом.

У случају када се предмет концесије простире на територије Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине надлежна је Заједничка комисија за концесије основана по Закону о концесијама Босне и Херцеговине.

У обављању функција, Комисија се залаже за задовољавање јавних потреба и привредни развој путем укључивања приватног сектора у финансирање, пројектовање, изградњу, обнову, одржавање и/или руковођење радом инфраструктуре и за њу везаних објеката и уређаја, услуга и експлоатацију природних ресурса и објеката који служе њиховом искориштавању, водећи рачуна о заштити привредних и друштвених интереса, заштити околине као и правичном односу према приватном сектору.

Сједиште Комисије је у Бањалуци.

Комисија може одржавати сједнице и ван сједишта.

Комисија има печат слиједећег садржаја: "Комисија за концесије Републике Српске, Бањалука".

Члан 8.

Састав Комисије

Комисија за концесије састоји се од пет чланова, држављана Републике Српске и Босне и Херцеговине.

Члан 9.

Именовање и подобност чланова Комисије

Чланове Комисије именује Народна скупштина Републике Српске (у даљем тексту: Народна скупштина), на приједлог Владе Републике из реда истакнутих стручњака у области права, економије и инжињерства.

Предсједника и замјеника предсједника из реда чланова Комисије именује Народна скупштина.

Чланови Комисије могу бити истовремено именовани чланови Заједничке комисије за концесије из члана 7. став 2. овог закона.

Лице које је осуђивано због кривичног дјела или се против њега води кривични поступак, не може бити именовано за члана Комисије.

Чланови Комисије не могу бити у међусобном сродству или браку.

Члан Комисије не смије имати директних и индиректних интереса у било којој активности, који би довели до сукоба личних интереса са његовим службеним дужностима.

Члан Комисије не смије бити ангажован на другом послу нити вршити било коју другу функцију, изузев научних и предавачких активности.

Члан Комисије не може бити члан органа законодавне, извршне или судске власти.

Члан Комисије не смије обављати политичке функције.

Члан 10.

Трајање мандата

Чланови Комисије именују се на период од пет година и могу бити именовани на још један мандатни период.

Комисија може овласти члана Комисије да и након истека мандата оконча задатак који му је повјерен.

Уколико мјесто члана Комисије остане упражњено прије истека мандата, на преостали период до истека мандата Народна скупштина Републике Српске именује новог члана.

Члан 11.

Предсједник, замјеник предсједника и члан Комисије може бити разријешен прије истека мандата на лични захтјев.

Предсједник, замјеник предсједника и члан Комисије може бити разријешен прије истека мандата и у случају да се утврди да не поступа у складу са законом.

Истовремено са разријешењем у складу са ставом 1. и 2. овог члана, именује се друго лице за предсједника, замјеника предсједника или члана Комисије, на начин и по поступку утврђеним овим законом.

У случају из става 1. и 2. овог члана, друго лице именује се за период до истека мандата његовог претходника.

Члан 12.

Запошљавање и накнада запослених

Комисија има секретара Комисије.

Секретар Комисије и остали запослени који обављају послове за Комисију запошљавају се на начин и под условима утврђеним законом и Правилником о унутрашњој организацији Комисије. Правилником Комисије прописује се критериј за одређивање висине плате и других накнада по основу запослености.

Влада Републике Српске утврђује висину плате и других накнада по основу запослености које припадају предсједнику, замјенику и осталим члановима Комисије.

Члан 13.

Надлежност Комисије

У искључивој надлежности Комисије је:

- праћење цјелокупног рада концесионара у циљу обезбјеђивања снабдијевања услугама потрошача на адекватан начин, а којима се при томе наплаћује одговарајући износ накнаде;
- одобравање рокова и услова стандардног уговора о пружању услуга потрошачима;
- разматрање жалби потрошача у вези са износом накнаде или условима за снабдијевање услугама од стране концесионара и
- одлучивање о сваком поднесеном захтјеву или захтјеву за ревизијом, поднесеним у складу са овим законом.

Члан 14.

Остале дужности и функције Комисије

Комисија припрема Документ о политици додјеле концесија (у даљем тексту: Документ о политици) у којем се даје опис привредних сектора и индустријских области које се могу делегирати и додијелити домаћим и страним правним лицима.

Документ о политици подноси се министру. Министар доставља Документ о политици Влади Републике Српске у року од 15 дана од дана пријема, о којем се Влада изјашњава у року од 30 дана од дана пријема. Усвојени документ о политици Влада Републике Српске доставља Народној скупштини на усвајање и одобрење.

Документ о политици објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Комисија прати извршење Документа о политици и о томе подноси годишњи извјештај Влади Републике Српске.

Комисија на властиту иницијативу или на захтјев било којег заинтересованог лица, може формулисати опште принципе или сугерисати спровођење конкретних прописа који регулишу одређену привредну или индустријску област.

Комисија обавјештава Министра о сваком питању које Министар поднесе Комисији, а на властиту иницијативу може обавијестити Министра о било ком питању из своје надлежности.

Ако се заинтересоване стране усагласе, Комисија може вршити арбитражу у сваком спору који настане између уговорних страна, а може дјеловати и као посредник на захтјев заинтересованих страна.

Након што заинтересована страна поднесе захтјев, Комисија доноси одлуку у циљу заштите права заинтересованих страна.

Уколико постоји потреба заштите јавног интереса, Комисија може захтијевати од Владе Републике Српске да надокнади трошкове учешћа експерата на јавним расправама.

Комисија сарађује са другим тијелима основаним по законима Републике Српске.

Концесионар плаћа накнаду у складу са Законом о административним таксама за укупне или дјелимичне трошкове који настану због разматрања било ког питања достављеног Комисији или трошкове настале при спровођењу одлука или наредби Комисије.

Члан 15.

Средства за рад Комисије

Средства за рад Комисије осигуравају се у буџету Републике Српске.

Кориштење средстава од стране Комисије подлијеже ревизији коју врши надлежно тијело за ревизију финансијског пословања институција Републике Српске.

Комисија припрема годишњи финансијски извјештај и укључује га у извјештај о раду у претходној фискалној години и доставља га путем Владе Републике Српске Народној скупштини на усвајање.

Члан 16.

Рад Комисије

Предсједник Комисије координира рад Комисије и одговоран је за рад запослених.

Ако је предсједник Комисије одсутан или није у могућности да врши дужност, замјењује га замјеник предсједника Комисије.

Пријаве или захтјеви за одобравање или поновно разматрање/ревизију поднесене Комисији у складу са овим законом разматрају и о њима одлучују најмање три члана Комисије.

Комисија у вршењу додјељених јавних овлаштења ради и рјешава захтјеве по правилима управног поступка.

Члан 17.

Одлуке Комисије

Одлуке Комисије доносе се у писменој форми, са образложењем.

Овјерену копију одлуке, Комисија без одлагања доставља учесницима и надлежном министарству, а по захтјеву Министра и копије других докумената.

Секретар Комисије је задужен да води бригу о архиви и обавља друге послове које му повјери предсједник Комисије.

Одлуке Комисије објављују се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Сви документи које потпише предсједник или лице које предсједник овласти су аутентични.

Копија било којег документа Комисије коју потпишу предсједник или овлаштено лице сматра се аутентичном.

Против одлуке Комисије није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор подношењем тужбе у року од 30 (тридесет) дана од дана пријема одлуке, Врховном суду Републике Српске.

Члан 18.

Обавеза подношења извјештаја

Комисија подноси извјештај о свом раду у претходној фискалној години Влади Републике Српске најкасније до 31. маја текуће године.

Извјештај садржи податке о поднесеним захтјевима, односно захтјевима за ревизију, одлуке комисије и број, врсту и одговоре на упите које је Комисија разматрала. Извјештај садржи и све друге информације које у вези са радом Комисије затражи Министар.

Влада Републике Српске након разматрања извјештаја доставља Народној скупштини у року од 30 дана од дана пријема извјештаја ради усвајања.

Извјештај се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 19.

Јавне расправе

Рад Комисије је јаван када разматра представке и када то захтијева Министар.

Комисија може да одржи јавну расправу о било ком питању из своје надлежности, уколико је то у јавном интересу.

Прије одржавања јавне расправе, Комисија издаје упуте у писменом облику у којима се утврђује датум за подношење свих потребних докумената и информација, датум расправе и даје све потребне информације које сматра неопходним.

Комисија може захтијевати од учесника, да своје мишљење и доказе достављају у писменој форми.

Комисија може да забрани или ограничи изношење, објављивање или давање у јавност свих информација или докумената, уколико то захтијева карактер тога документа или је то у циљу заштите јавног интереса.

Члан 20.

Преиспитивање одлуке Комисије

На основу захтјева за преиспитивање одлуке Комисије, поднесеног у року од 60 дана од дана доношења одлуке, или по службеној дужности Комисија може након преиспитивања одлуке исту преиначити или поништити у случајевима:

- ако је утврђена нова чињеница која би утицала на доношење другачије одлуке, да је била позната у вријеме доношења одлуке и
- ако заинтересована страна није била у могућности да се из оправданих разлога изјасни о одлуци.

Комисија може исправити одлуку ако у њој постоји грешка у писању или рачуну или било која техничка грешка, на своју иницијативу или на захтјев заинтересоване стране.

Комисија или било које од заинтересованих лица може похранити један овјерен примјерак одлуке или налога, који је донесен у складу са овим законом у писарници надлежног суда, гдје је концесионар регистрован у складу са законима Републике Српске.

Похрањена одлука или налог има исту снагу и дејство као и одлука надлежног суда гдје је концесионар регистрован у складу са законима Републике Српске.

Члан 21.

Правила Комисије

Комисија, уз сагласност Владе Републике Српске, доноси правила о:

- поступку подношења захтјева, излагања и приговора Комисији, вођењу расправа пред Комисијом и о другим питањима везаним за рад Комисије;
- сједницама и броју чланова Комисије који ће разматрати захтјев;
- концентрацији власништва и мјерама чији је циљ да се омогући раст конкуренције у одређеном сектору, ако ово питање није регулисано другим прописима;
- начин рјешавања спорова;
- унутрашњој организацији и о начину утврђивања критерија за одређивање накнаде и утврђивању накнада.

Правила се објављују у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 22.

Надзор и провјера рада концесионара

Предсједник Комисије може у писменој форми овластити друго лице да врши надзор и провјеру рада концесионара.

Овлаштено лице из става 1. овог члана може:

- ступити у објекат или имовину концесионара у било које примјерено вријеме;
- проучити и умножити књиге, записнике, извјештаје, списе и друге документе који се односе на активности концесионара и
- захтијевати достављање било којег податка или документа који је неопходан ради примјене овог закона.

Лице коме су повјерене на чување, у посјед или под контролу књиге, записници, извјештаји, списи и други документи омогућиће, на захтјев овлаштеног лица, приступ и провјеру истих.

Овлаштено лице дужно је доказати службени идентитет.

Концесионар, нити било које друго лице, не смије ометати рад овлаштеног лица, дати или овјерити лажну изјаву приликом провођења надзора или провјере.

III ЈАВНИ ПОЗИВ ПОТЕНЦИЈАЛНИМ ПОНУЂАЧИМА

Члан 23.

Одобравање концесионог пројекта

Концедент израђује студију економске оправданости за сваки пројекат који је предвиђен за давање на концесију прије јавног позивања потенцијалних понуђача (у даљем тексту: јавни позив).

Студија економске оправданости доставља се Комисији на разматрање и одобравање.

Комисија у року од мјесец дана од дана пријема студије обавјештава надлежни орган о томе да ли је пројекат одобрен.

Приликом доношења одлуке Комисија узима у обзир слиједеће:

- утицај пројекта на давање услуга корисницима;
- утицај пројекта на накнаду која се наплаћује корисницима;
- да ли се пројекат уклапа у циљеве утврђене у Документу о политици;
- да ли пројекат доноси чисту добит Републици Српској.

Уколико не одобри пројекат, Комисија може дати приједлог или препоруку које би пројекат учинили прихватљивим.

Након одобравања пројекта концедент расписује јавни позив и позива лица која су претходно испунила потребне услове. Позиви се шаљу на што већи број адреса, а ако Комисија то затражи, послаће се и међународни јавни позив.

Уз сагласност Комисије захтјев за испуњавање услова може издати концедент прије позивања на јавни позив. Захтјев за испуњавање услова објављује се и доставља лицима признатим због стручности, пословног угледа и финансијског стања. Захтјев за испуњавање услова садржи и критерије које треба примјенити у поступку избора.

Члан 24.

Јавни позив

Јавни позив садржи:

1. опис пројекта;
2. дефиницију економских, правних услова и захтјева који се односе на пројекат;
3. принципе и методе израчунавања накнаде за концесију;
4. износ накнаде за концесију и накнаде и таксе за учешће на јавном позиву;
5. опис средстава и имовине која се даје на располагање концесионару;
6. критерије за оцјењивање понуда и додјељивање концесије, засноване на јасним и јавним, и свима доступним принципима недискриминације;
7. рок за достављање понуда;
8. нацрт уговора о концесији;
9. списак потребних дозвола и одобрења или других овлаштења и
10. пореске олакшице које су везане за пројекат, ако постоје.

У случају да концедент није израдио студију о економској оправданости, Комисија може захтијевати да јавни позив укључује обавезу понуђача да изради студију о економској оправданости у склопу које ће бити садржане процјене у циљу заштите околине. Студија о економској оправданости разматра се при процјени критерија на основу којих се врши додјела концесије.

Члан 25.

Концедент подноси Комисији приједлог јавног позива и пратећу документацију на разматрање и одобравање.

У року од 21 дан од дана пријема приједлога јавног позива, Комисија обавјештава концедента о томе да ли је позив одобрен.

Приликом разматрања приједлога јавног позива Комисија води рачуна о свим битним елементима, укључујући и:

- да ли се критерији за оцјењивање, поступак и избор најуспјешније понуде на задовољавајући начин заснивају на јасним, јавним и свима доступним принципима недискриминације;
- да ли приједлог јавног позива у суштинском смислу одступа од студије о економској оправданости коју је одобрила Комисија.

Комисија може дати препоруке у вези са сваким поднесеним позивом, које су обавезујуће.

Члан 26.

Додјела концесије

Влада, на приједлог Комисије, додјељује концесију најповољнијем понуђачу који је испунио и задовољио све критерије утврђене у јавном позиву и високог је ранга у односу на остале понуђаче.

О додјели концесије најповољнијем понуђачу, у што краћем року, обавјештава се Комисија.

Комисији се достављају копије уговора о концесији и сва пројектна документација у извршном облику.

Члан 27.

Самоиницијативна понуда

У случају да понуђач Министарству поднесе приједлог за концесију за коју није расписан јавни позив, Министарство процјењује да ли постоји јавни интерес за ту концесију.

При процјени приједлога из става 1. овог члана узима се у обзир, нарочито:

- да пројекат који је предмет предложене концесије може бити остварен, само у случају ако се користи процес, пројектовање, методологија или концепт инжињеринга на које понуђач полаже искључива права,
- хитност пружања услуга или постојања инфраструктуре за јавну употребу.

Министарство подноси захтјев Комисији за добивање овлаштења за преговоре са понуђачем, уколико оцјени да постоји јавни интерес за концесију.

Комисија, у што краћем року, обавјештава Министарство о томе да ли одобрава давање овлаштења.

У овлаштењу које Комисија даје може бити прописано право Комисије да врши праћење процеса и/или изврши преглед документације.

Концедент не може закључити уговор о концесији на основу самоиницијативне понуде ако не добије овлаштење од Комисије, и у том случају концесија се додјељује у складу са поступком прописаним овим законом.

IV УГОВОР О КОНЦЕСИЈИ

Члан 28.

Садржај уговора о концесији

Уговор о концесији нарочито садржи:

1. права и обавезе уговорних страна, укључујући и обавезу пружања сигурне услуге корисницима по најнижим цијенама, с обзиром на околности,
2. радње везане за добијање потребних овлаштења за провођење активности у складу са уговором о концесији,
3. услове инвестирања,
4. олакшице и кориштење земљишта,
5. средства и имовину коју на располагање даје Влада Републике Српске,

6. услове за обнављање уговора,
7. санкције и накнаде за неиспуњавање обавеза уговорних страна,
8. раскид уговора и поступак у случају раскида уговора прије датума престанка утврђеног уговором,
9. начин рјешавања спорова, укључујући и међународну арбитражу, ако се уговорне стране о томе договоре,
10. мјере за омогућавање финансирања пројекта,
11. опис догађаја који се сматрају вишом силом,
12. одређивање и усклађивање тарифа,
13. остале елементе битне за предмет концесије.

Уговор о концесији закључује се на одређени период који не може бити дужи од 30 година. Ако се појаве изузетне околности које захтијевају улагања за која је потребан дужи временски период, уговорни рок се може продужити, али не може бити дужи од 50 година. Уговор о концесији се може обновити за период који не може бити дужи од половине првобитног рока.

Уговор о концесији не може се пренијети на другог концесионара без претходне сагласности Комисије. У случају да концесионар није испунио преузету обавезу према међународној финансијској институцији чији је члан Босна и Херцеговина, уговор о концесији може се пренијети на односну институцију без сагласности Комисије.

Приликом разматрања захтјева за сагласност, Комисија узима у обзир:

1. финансијско стање предложеног новог концесионара,
2. стручност и способност предложеног новог концесионара да пружа услуге и извршава своје обавезе из уговора о концесији,
3. утицај који ће додијељена концесија имати на концентрацију власништва у одређеном сектору дјелатности.

Нови концесионар преузима права и обавезе претходног концесионара.

Уговор о концесији закључује се и проводи у складу са прописима у Републици Српској.

Члан 29.

Престанак уговора о концесији

Уговор о концесији престаје:

1. истеком уговореног рока у складу са овим законом;
2. отварањем стечајног поступка над концесионаром;
3. престанком постојања предмета концесије и
4. раскидом уговора о концесији.

Члан 30.

Раскид уговора о концесији

Уговор о концесији може се раскинути:

1. ако је концесионар несолвентан или ако је у стечају,
2. ако концесионар или концедент не испуњавају уговорне обавезе.

V КОНЦЕСИОНАР

Члан 31.

Правни статус концесионара

Концесионар је правно лице основано у складу са законима Републике Српске са којим концедент закључује уговор о концесији и које има права и обавезе утврђене уговором и овим законом.

Члан 32.

Права концесионара

Концесионар има право посједовања и кориштења средстава и имовине које му концедент ставља на располагање, у складу са уговором о концесији.

Члан 33.

Обавезе концесионара

Дионички капитал концесионара у власништву је лица наведених у документацији из јавног позива. Не може се пренијети, директно или индиректно, више од 30% гласачких права уколико се не добије одобрење од Комисије.

Концесионар не може обављати другу дјелатност осим оне која је наведена у уговору о концесији.

Концесионар припрема стандардне уговоре о пружању услуга којим се уређује пословни однос концесионара и корисника услуга, а које одобрава Комисија.

VI КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 34.

Казнене одредбе

Новчаном казном у износу од 500 КМ до 15.000 КМ, казниће се за прекршај концесионар који да лажне изјаве ради обезбјеђења преноса удјела, дионица или увјерења о дионицама или на основу којих Комисија изда овлаштења за пренос.

Новчаном казном у износу од 50 КМ до 1.500 КМ, казниће се за прекршај одговорно лице концесионара за радње из става 1. овог члана.

Новчаном казном у износу од 50 КМ до 500 КМ, казниће се за прекршај лица из става 1. и 2. овог члана ако:

а) пропусти или одбију да поуне и врате непопуњена документа на начин прописан овим законом;

б) пропусти или одбију да одговоре на питања која се постављају у документима;

- намјерно дају погрешан одговор на било које питање;

- пропусти да одговоре на питања којима су могли утврдити чињенице за које се врши упит;

- на захтјев Комисије одбију да предоче Комисији или члану Комисије, или особи овлаштеној да врши провјеру књига, докумената, рачуна, архиве или записника више концесионара;

- пропусти или одбије да обави неку дужност која му се повјери, за коју није утврђена казна, или

- пропусти или одбије да изврши захтјев или налог који изда Комисија, или пресуду надлежног суда.

У смислу става 3 овог члана радња, пропуст или грешка било којег одговорног лица, службеника, заступника или друге особе која дјелује у име или је запослена код неког концесионара и дјелује у оквиру свог посла и упута, у сваком случају сматра се радњом, пропустом или грешком тог концесионара.

VII ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 35.

Завршне одредбе

Даном ступања на снагу овог закона престаје примјена закона и одредаба посебних прописа о концесијама који су се примјењивали на територији Републике Српске до дана ступања на снагу овог закона.

Уговор о концесији закључен супротно одредбама овог закона ништаван је.

Члан 36.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Предсједник Народне скупштине
Др. Драган Калинић